

sidste Aar. Det vilde glæde mig, om der kan blive Enighed om at gennemføre Lovforslaget i den Skikkelse, hvori det er vedtaget i Folketinget.

C. F. Sørensen: Ogsaa jeg skal paa mit Partis Vegne anbefale det foreliggende Forslag til en hurtig og velvillig Behandling i det høje Landsting.

J. Chr. Møller: Dette Forslag er akkurat det samme som det, vi har vedtaget de to foregaaende Aar, og da er det jo blevet vedtaget enstemmigt. Da Forslaget nu ogsaa er vedtaget enstemmigt i det andet høje Ting, skal jeg paa mit Partis Vegne anbefale det til hurtig Fremme.

Aubeck: Jeg kan paa mit Partis Vegne tilsige Lovforslaget samme Velvillie og Tilslutning som de andre Partiers Ordførere.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Første Næstformand (Martin Olsen): Udenfor Dagsordenen giver jeg Ordet til Indenrigsministeren, for at han kan fremsætte de af ham i Dag ved Mødets Begyndelse anmeldte Lovforslag.

Indenrigsministeren (Hauge): Jeg har herved den Ære for det høje Landsting at fremsætte *Forslag til midlertidig Lov vedrørende Beskyttelse af Vandforsyningsanlæg*. Lovforslaget indeholder to smaa Paragraffer. § 1 lyder saaledes: „I midlertidig Lov Nr. 133 af 13. Juni 1914, jfr. Lov Nr. 64 af 29. Marts 1924 om Ændringer i § 4 i Lov Nr. 60 af 24. April 1896 om Beskyttelse af Vandforsyningsanlæg, ændres Ordene „1. April 1925“ til „1. April 1926“.“ Der er altsaa Tale om en Forlængelse af den nugældende Beskyttelseslov. Jeg har jo her i Tinget fremsat et mere omfattende Lovforslag om Beskyttelse af Vandforsyningsanlæg, der nu behandles i et Udvalg. Lovforslaget fik en saa velvillig Modtagelse, at jeg vel tør tro paa, at det vil blive vedtaget i det væsentlige saaledes,

som det er forelagt. Derimod tør jeg ikke med Sikkerhed gaa ud fra, at Lovforslaget vil blive færdigbehandlet i begge Rigsdagens Ting inden 1. April. Derfor fremsætter jeg dette Forslag om en Forlængelse af den midlertidig gældende Lov, hvis Gyldighed udløber den 1. April, saa at vi ikke skal komme i den Situation efter den Tid ikke at have en Beskyttelse for Vandforsyningsanlæg. Jeg anbefaler Lovforslaget til det høje Tings Velvillie og haaber, at det maa finde en gunstig Modtagelse.

Det andet Lovforslag, jeg skal tillade mig at fremsætte for det høje Landsting, er *Forslag til Lov vedrørende Indførelse af dansk Sundhedslovgivning i de sønderjydske Landsdele*. Lovforslaget indeholder følgende Bestemmelse: „Personer, der inden den 1. Januar 1923 har taget tysk Tandlægeeksamen, og som inden den 1. Januar 1918 var bosatte indenfor de sønderjydske Landsdele eller hjemmehørende dér, skal efter Ansøgning, indgivet til Indenrigsministeren, kunne opnaa Tilladelse til at udøve Tandlægevirk-somhed her i Landet i Overensstemmelse med Lov om Udøvelse af Tandlægevirk-somhed af 25. Februar 1916.“ En tilsvarende Beføjelse er ved Loven af 28. Juli 1920 givet for Medicinere.

Loven vil, saa vidt vi kan skønne, kun komme til at omfatte to Personer, to Sønderjyder, som har faaet Tandlægeeksamen i Tyskland, hvor de har begyndt Studierne saa sent, at de ikke har Ret til at udøve Tandlægepraksis i Danmark uden enten at have aflagt en særlig Prøve paa Tandlægeskolen her eller at have faaet Bemyndigelse ved særlig Lov. Vi har i Ministeriet efter Forhandling med Sundhedsstyrelsen faaet den Opfattelse, at Sagen lettest og rettest lader sig ordne ved, at dette lille Lovforslag vedtages, og jeg er i det heldige Tilfælde at kunne henvise til, at dansk Tandlægeforenings Bestyrelse, som det frem-gaar af det Bilag, der ledsager Lovforslaget, har givet Lovforslaget sin bedste Anbefaling, idet den udtaler, at der ikke vil være nogen Indvending at gøre imod, at de to Mænd, som her kan være Tale om, faar Ret til at udøve Tandlægevirk-somhed. De har ikke den danske Tandlægeeksamen, men de har en Uddannelse, der staar Maal med vor. Jeg anbefaler dette lille Lovforslag til Tingets Velvillie og hurtige Behandling.